

νης φρικτῆς σκηνῆς παραπέμπομεν εἰς τὰς πρώτας σελίδας τοῦ μετὰ χεῖρας τεύχους.

3. Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ (ἐν σελ. 281). Αἱ ἐπαύλεις Λουδοβίκου τοῦ Β'. βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

4. ΘΗΡΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ (ἐν σελ. 284). Τὸ ὠραῖον τοῦτο ἐξ ὀρειχάλκου συμβολικὸν σύμπλεγμα κεῖται

εἰς μίαν ἄκραν τοῦ περὶ τὸ Ἰνσελσλὸς ἐκτεταμένου ἄλσους. Ἐν αὐτῇ ὁ ἀτυχὴς ἡγεμὼν συνείθιζε συχνάκις περὶ μέσας νύκτας νὰ περιπλανᾶται μόνος, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἔφιππος διέτρεχε ἐν μέσῳ βαθείας νυκτὸς τὰς στενὰς παρόδους τοῦ δάσους, νομίζων ἑαυτὸν ὡς τινα μυθολογικὸν ἥρωα, καταδιωκόμενον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης.

Αἱ ἀδιάκοποι περὶ τῆς στρατιωτικῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀεροστάτων δοκιμαὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἐν προσεχέσταιν μέλλοντι σπουδαίαν θὰ λάβῃ ἀλλοίωσιν ἡ σύγχρονος στρατιωτικὴ τέχνη, μεθ' ὅλην τὴν συντηρητικὴν ἀπὸ τοιούτων πειραμάτων ἀποχτίν τοῦ στρατιωτικωτέρου τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Μετὰ τοὺς Γάλλους ἔρχονται σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ καὶ εἰσηγούνται τὴν χρῆσιν τοῦ ἀεροστάτου πρὸς συνθηματικούς σκοπούς. Οὕτως πρὸ ἡμερῶν ὁ Eric Bruce, διακεκριμένος ἐν Λονδίῳ μηχανικός, ἀνεβίβασεν εἰς τὸν ἀέρα τοιαύτην ὑπερμεγέθη σφαῖραν, ἐκ λεπτῆς βαττίστας κατεσκευασμένην καὶ περιέχουσαν 4 χιλ. κυβ. μ. φωταερίου. Τὸ ἀερόστατον ἔχει ἐξ λαμπτήρας, ὅπως ἀσκέτους πρὸς τὸ φωταερίον τοῦτο, συνδεδεμένους δὲ διὰ χονδροῦ σύρματος πρὸς ἡλεκτρικὴν οὐστοιχίαν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὐρισκομένην. Ὁ μεταλλινὸς οὗτος κάλως χρησιμεύει συγχρόνως καὶ ὡς ἀγωγὸς τοῦ ἀεροπόρου σκάφους, ὅπερ ἅμα φθάσῃ εἰς ὕψος 500 ποδῶν διαχέει τὸ φῶς τῶν ἐξ λαμπτήρων του εἰς ἀπόστασιν δεκαῆξ ἀγγλικῶν λευγῶν, δι' ἀόπλων ὀφθαλμῶν ὁρώμενον. Ἄλλος τις μηχανικός προσέθηκεν εἰς ταῦτα καὶ ἀπόρρητόν τινα τρόπον, δι' οὗ δύναται ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα νὰ ἀντιληφθῇ εὐκρινῶς ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως ταύτης παντοῦ συνθηματικὰ σημεῖα καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν διεύθυνσιν ἢ τὸν τρόπον τῆς διαμονῆς ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ πρῶτον τηλεγραφεῖον τοῦ Βερολίνου συνδέεται κατ' εὐθείαν πρὸς 25 σταθμούς τοῦ ἑξωτερικοῦ, πρὸς 584 τηλεγραφεῖα ἐντὸς τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς ἄλλα 96 δευτερεύοντα τηλεγραφεῖα τοῦ Βερολίνου. Ἐκ τῶν πρώτων ἀναφέρομεν τὴν Βιέννην, τὸ Ἀμστελδάμ, τὴν Κοπεγχάγη, τὰς Βρυξελλας, τὴν Πέστην, τὸ Λονδίον, τοὺς Παρισίους, τὴν Χριστιανίαν, τὴν Ρίγαν, τὴν Πετροῦπολιν, τὸ Μιλάνον, τὴν Ρώμην· ἡ βραχυτέρα γραμμὴ εἶνε ἡ μεταξὺ Βερολίνου καὶ Βιέννης, ἥτοι 624 χιλόμετρα, ἡ δὲ μικρίστη ἡ μεταξὺ Ρώμης καὶ Βερολίνου, ἥτοι 1947 χιλίμ. Ἐκτὸς τούτου τὸ Βερολίνον ἀποτελεῖ σπουδαῖον κρῖνον τῆς μεγάλης ἰνδικῆς γραμμῆς, τῆς ἀπὸ Λονδίνου προερχομένης καὶ διὰ Βερολίνου, Βαρσοβίας, Ὁδησσοῦ, Κερτσίου, Τιφλίδος, Ταυρίδος, Τεχεράνης διηκούσης μέχρι τῆς Σιγκαπώρης.

Τίς παρήγαγε πρῶτος τὸν καμπανίτην; Κατὰ τὴν δεκάτην ἔκτην ἑκατονταετηρίδα ἐξ ἑνὸς μοναχοῦ τις, ὀνόματι Περινιῶν, εἰς τὴν ἀνατεθειμένην ἡ ἐποπτεία τῶν ἀμπέλων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τι ἐν Καμπανίᾳ μοναστήριον. Ὁ μοναχὸς οὗτος κατὰ τὴν μακρὰν διάρκειαν τοῦ ἀξιώματός του ἐπεχείρησε διάφορα οἰνοποιητικὰ πειράματα καὶ ἐφευρε τὸν λεγόμεν. „μαργαροειδῆ καμπανίτην“. Οἱ πατέρες τῆς μονῆς διετήρησαν ἐπὶ πολλὸν χρόνον μυστικὸν τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τοῦ καμπανίτου καὶ μόνοι τῶν ἐνατρυφῶν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ θείου νέκταρος. Ἐπὶ τέλους Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. ἔτυχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν νὰ λάβῃ ὡς δῶρον πολλὰς φιάλας ἐκ τοῦ οἴνου τούτου καὶ πρὶν ἢ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς, ἔμαθε καὶ ὁ κόσμος τὴν ὑπαρξίν τοιούτου ἑξαίρετου ποτοῦ. Ἡ παραγωγὴ τοῦ καμπανίτου προώδευσε βραδέως, διότι πρὸ ἑκατὸν μόλις ἐτῶν ἐν τῶν περιφημωτέρων οἰνοποιεῖων καμπανίτου παρήγε κατ' ἔτος μόλις 6000 φιάλας, οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον μόνον εἰς ἐξ αὐτῶν, διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ τοιοῦτοι, — παράγουσιν ἤδη ἐτησίως ὑπὲρ τὰ 2,000,000 φιάλας.

Ἰπελόγησαν — καὶ καθ' ἡμέραν ὑπολογίζουν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τελειοῦν — ὅτι ἕκαστος κάτοικος τοῦ Λονδίνου τρώγει ἐτησίως 32 φορές περισσότερους ἰχθῦς παρὰ εἰς κάτοικος τοῦ Βερολίνου, ἂν καὶ αἱ πλουσιώταται εἰς ἰχθῦς θάλασσαι τῆς Βορείου καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας κεῖνται σχεδὸν πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Βερολίνου. Ἐπίσης καὶ οἱ Παριῖοι, ἔχοντες πληθυσμὸν ἄνω τῶν 2½ ἑκατομμυρ. καταναλίσκουσιν ἐτησίως περισσότερους

ἰχθῦς παρ' ἀπασα ἡ Γερμανικὴ Ἀυτοκρατορία, ἡ ἐγκλείουσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς πλεόν τῶν 47 ἑκατομμυρίων ψυχῶν!

Ἐν τῷ Rappiner Hall τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξετέθη πρὸ τινος ὁρολόγιον, ὅπερ δικαίως ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων θαῦμα τῆς συγχρόνου μηχανικῆς. Τὸ ἔργον εἶνε ἀληθῶς γιγαντιαῖον διαστάσεων, βάρους, μηχανισμοῦ καὶ πολυπλόκων λειτουργιῶν. Κατεσκευάσθη δὲ ὑπὸ τινος Μαρτίνου καὶ κατέχει χῶρον 5,50 κυβ. μέτρ., ζυγίζει 700 χιλιόγραμμα καὶ περιλαμβάνει 253 τροχοὺς. Εἶνε ἐκκενρὸς καὶ πέντε βάρη συνιστῶσι τὴν κινήτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Οἱ πολυαριθμοὶ δεῖνται σημαίνουσι τὰς ὥρας, τὰ λεπτὰ καὶ τὰ δευτερόλεπτα, τὰς ἡμέρας, τὰς ἑβδομάδας καὶ τοὺς μῆνας ὡς καὶ τὰ ἐμβόλιμα ἢ δίσεκτα ἔτη. Ἡ μηχανὴ του θέτει εἰς κίνησιν ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ὀκτὼ νευρόσπαστα, ὅσους ἔκαστον 50 ἑκατ. τοῦ μέτρ., παριστάνοντα τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τὸν Χριστὸν, ἔδους τοὺς ἄλλους μαθητάς του εὐλογομένους, τὰς τέσσαρας τοῦ ἀνθρώπου ἡλικίας, ἕνα κωδονοκρούστην, ἀρχηγέτας τινὰς τῆς εἰδωλολατρείας, τὰς τέσσαρας τοῦ ἔτους ὥρας, τὸν ζωδιακὸν κύκλον καὶ πλείστα ἄλλα ἀλληγορικὰ πράγματα. Μετὰ θαυμαστῆς πρὸ πόντων ἀκριβείας καὶ παραστατικῆς τέχνης δεικνύονται αἱ διαφοροὶ κατὰ καιροὺς φάσεις τῆς σελήνης καὶ ἡ περιστροφικὴ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς γῆς κίνησις. Ἀλέκτωρ εἰς φυσικὸν μέγεθος κρ' ἔχει καθ' ἑκάστην ὥραν μὲ φυσικωτάτην φωνήν, τετράκις δὲ τῆς ἡμέρας αὐτόματον ὄργανον παίζει δώδεκα σκοποὺς ἐκ τῶν καλλίστων μελοδραμάτων. — Ὅ,τι ἡ ἀνατολικὴ ἡμῶν φαντασία οὐδὲ νὰ ὀνειρευθῇ τολμᾷ, ἀλλαχού πραγματοποιεῖται καὶ ἐκτίθεται εἰς πώλησιν.

Ἀγγλος τις ἔκαμε τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν τῶν χρηματικῶν ἀπωλειῶν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τοὺς μεγάλους πολέμους τοῦ 1793—1815, ἐξαρουμένων τῶν ὀλίγων μεταξὺ ἐτῶν εἰρήνης. Αἱ ἀπώλειαι αὐτὰ ἀνέρχονται εἰς 2,040 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, διὰ νὰ λάβῃ δὲ τις ἔνοιαν τοῦ μεγάλου τοῦτου ποσοῦ πρέπει νὰ φαντασθῇ αὐτὸ εἰς ὄγκους χρυσοῦ, οἵτινες ὁμοῦ ἤδειον ζυγίζει 14 χιλ. τόννων. πρὸς μετακόμισιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται 4,800 δίζυγαι ἄμαξαι. Ἄν παραδεχθῶμεν, ὅτι μία οὐγγία χρυσοῦ ἐπαρκεῖ εἰς κατασκευὴν σύρματος χιλίων ποδῶν μήκους, τότε διὰ τῶν χρηματικῶν ζημιῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ τῶν πολέμων ἐκείνων δυνάμεθα νὰ περιβάλλωμεν ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν διὰ τοιαύτης χρυσῆς ζώνης.

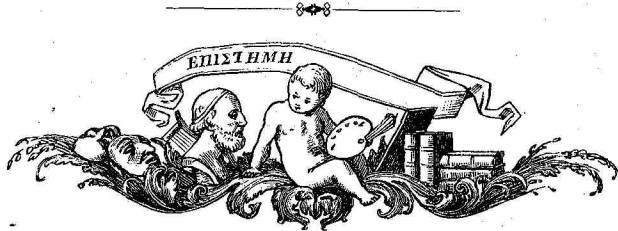
Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε ἐκπονηθέντων ἔργων ἐκ τῆς Καλλιτεχνικῆς ἐν Βερολίῳ Ἐκθέσεως ἀνέρχεται εἰς 245. Ἐκ τούτων 98 ἀνήκουσιν εἰς καλλιτέχνας αὐτοῦ τοῦ Βερολίνου, 35 τοῦ Μονάχου, 19 τοῦ Düsseldorf, 8 τῆς Βαϊμάρης, 5 τοῦ Karlsruhe, 4 τῆς Δρέσδης, 3 τοῦ Ἀμβούργου, ἂν ἐν εἰς τὰς πόλεις Βρεσλάου, Χανόου, Λειψίας, Schwerin καὶ Στουττγάρδην. Ἐκ τῶν ξένων ἐπωλήθησαν 16 Βιενναῖα, 7 ἐκ Ρώμης καὶ 5 ἐκ Βενετίας. Παρισινὰ ἐπωλήθησαν 5, πάντα ὅμως ὑπὸ ξένων καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ ἐγκατεστημένων γεγραμμένα. Ἡ Ὁλλανδία 4 μόνον ἐξέθηκεν ἔργα, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ρωσσία ἀνὰ δύο, ἐν δὲ καὶ μόνον ἡ ὠραία Ἑλβετία. Τὸ κτίριον τῆς ἐκθέσεως παρεωρφόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ἐνοικίῳ εἰς τοὺς καλλιτέχνας ἐπὶ δέκα ἔτη, μέχρι λοιπὸν τοῦ 1896 θὰ ἐκτίθενται τὰ ἀπεσταλμένα αὐτῶν ἔργα ἐπὶ δύο καθ' ἕκαστον ἔτος μῆνας πρὸς πώλησιν καὶ θέαν.

Ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ὁ κύριος De Francesco, μικρὸς ρωποπώλης, ἠνυσθήν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς τύχης καὶ ἐκέρδισε 650 χιλ. φράγκων. Ἄμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς τοσοῦτον ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς τύχης τοῦ ἀπεχαίρετσε δι' αὐτοσχέδιον λογυδρίον τὴν παλαιὰν σύντροφόν του πτωχείαν,

καὶ εὐθὺς ἐσοφίσθη νὰ δείξῃ τὴν μεγαλοφροσύνην του διὰ τῆς ἐξῆς παραδόξου θυσίας. Διεκήρυξε λοιπὸν εἰς τοὺς συμπολίτας τοῦ, ὅτι τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν δεκάτην π. μ. ὦραν ἀνοίγει τὸ κομβιοπωλεῖόν του καὶ τὸ ἀφίνει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν, δυναμένων νὰ ἐκλέξωσι καὶ νὰ λάβωσι δωρεὰν ὅσα κομβία τῆς ἀρεσκείας του ἴθιεν ἐκαστος. Πέντε μόνον λεπτὰ μετὰ τὴν δεκάτην τῆς ἐπαύριον πρῶτας ὦραν ἡ ἀστυνομία ὠδήγει εἰς τὰ φαρμακεία καὶ τὰ καταστήματα τῆς Ἀστυκλινικῆς δεκάδας τινὰς τραυματιῶν, ἡρώας ὁμοῦ καὶ θύματα τῆς λεηλασίας τοῦ κομβιοπωλείου τοῦ κύρ Φραντζέσκου.

Δὲν εἶνε ἴσως ἐντελὴς ἄγνωστον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε δοκιμαὶ πρὸς ἐφεύρεσιν βαπτομηχανῶν, αἵτινες σὺν

τῷ κυρίῳ σκοπῷ των ἔχουσι καὶ τὴν ιδιότητα νὰ παίζωσι διάφορα μουσικὰ τεμάχια, ἢ μᾶλλον ν' ἀναδίδωσιν ἤχους μουσικούς πρὸς τέρψιν τῶν βαπτουσῶν. Ἐσχάτως ἔμως ἐγνώσθη, ὅτι εὐφυῆς τις μηχανικός κατῳρθωσε νὰ κατασκευάσῃ ἀληθῆς βαπτικὸν κλειδοκῦμβλον, ὀνομαζόμενον οὕτω, διότι ῥάπτει ἐν ᾧ κρούονται τὰ πλῆγτρά του. ὑπὸ τὰ τελευταῖα ταῦτα εὐρίσκονται τεθειμέναι αἱ βελόνας, αἵτινες ἐκτελοῦσι ποικίλας βαπτικὰς ἐργασίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον συνετέθησαν ἰδιαίτερα μουσικὰ τεμάχια διὰ γυναικίους μανδύας, διὰ περιστήθια, ἐσθῆτας, μανδήλια, ὑποκάμισα κτλ. Τὸ ῥάψιμον ἐκαστοῦ ἀντικειμένου διαρκεῖ ὅσον καὶ τὸ μουσικὸν τεμάχιον, τοῦ ὁποῦ ἅμα περατωθέντος ἀνοίγει ἡ οἰκοδέσποινα τὸ κλειδοκῦμβλον καὶ εὐρίσκει ἐν τῷ ἀπηχητηρίῳ ἔτοιμον τὸ μανδήλιον, ἢ τὸ ὑποκάμισον, ἢ ὅ,τι ἄλλο ἀντικείμενον ἤθελε νὰ ῥάψῃ.

Διὰ νέου ἔργου του θὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν φιλολογικὴν ἐν Γερμανίᾳ κίνησιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ διάσημος αἰγυπτιολόγος καὶ γλαφυρώτατος συγγραφεὺς Γεώργιος Ἑβερς. Τὸ προαγγελλόμενον αὐτοῦ ἔπος, „ἡ Μνηστὴ τοῦ Νεῖλου“ ἀναλύεται ἴδη πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ὑπὸ κριτικῶν φιλικῶς πρὸς τὸν συγγραφέα συνδεδεμένων, ἔχει δὲ ὑπόθεσιν ἐπεισόδιόν τι ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων κατακτῆσεως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ δεξιότατος μυθιστοριογράφος ἀπὸ πολλοῦ εἶχε παύσει στιχουργῶν, καίτοι τὰ ποιητικὰ αὐτοῦ πρωτόλεια ἔτυχον συμπαθεστάτης ἐνταῦθα ὑποδοχῆς. Εἶνε τώρα ζήτημα ἂν ἡ περιγραφικὴ τοῦ πεζογράφου δεινότης θὰ ὠχρίσῃ πρὸ τῆς ποιητικῆς αὐτοῦ ἐξάρσεως, διότι θὰ ᾔτο βέβαια κῆμα ἂν ἡ δάφνη τοῦ λογογράφου ἐμαραίνεται ὑπὸ μετριωτάτου ποιητικοῦ πειράματος.

Τὸ κλίμα χώρας τινὸς ἐξαπτάται κυρίως ἀπὸ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὑγρασίας. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλα διάφορα περιστατικά, τὰ ὁποῖα σπουδαίως δύνανται νὰ τροποποιήσωσι τὸ κλίμα, οὕτω π. χ. τὸ γεωγραφικὸν πλάτος, τὸ ὕψος ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἡ ἀπόστασις ἀπ' αὐτῆς, ἡ φύσις καὶ ἡ σύστασις τοῦ ἐδάφους, ἡ διανομὴ τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν ὑδάτων, ἡ διεύθυνσις τῶν ὁρέων καὶ τῶν ἀνέμων, τὰ θαλάσσια ρεύματα, ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὰ παρμόμια.

Τὸ πάχος τοῦ ἀνθρωπίνου δέρματος κατὰ τὸν διάσημον φυσιοδίφην καὶ ἀνθρωπολόγον ἐν Βυρτσβούργῳ Kolliker ποικίλει ἀπὸ 1/8 μέχρι

4—4 1/2 ὑποχιλιομέτρων. Ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἡμῶν τὸ δέριμα εἶνε παχύτερον παρὰ ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς γαστροῦ, ἐπίσης δὲ παχύτερον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν παρὰ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς. Τὴν μεγίστην παχύτητα ἔχει τὸ ἡμέτερον δέριμα ἐπὶ τῶν ἄρθρων, τὴν δ' ἐλαχίστην ἐγγὺς τῶν βλεφάρων. Τὰ μέρη δὲ τοῦ σώματος, τὰ ὅποια κυρίως ἐκτίθενται εἰς ὑπέρμετρον καὶ διαρκῆ πίεσιν, οἷον τὰ πέλματα τῶν ποδῶν, καλῶνται ὑπὸ πυκνῶν καὶ χονδρῶν φολιδῶν, αἵτινες στενότατα εἶνε προσκεκολλημέναι πρὸς τὸν ὑποδόριον ἱστὸν, ἐν ᾧ τὰ μεταξὺ αὐτῶν διακενα πληροῦνται ὑπὸ πιμελῆς προφυλασσούσης τὸ δέριμα ἀπὸ πάσης ἐσωτερικῆς προσβολῆς.

Καθηγητὴς τις τοῦ Μιλάνου, ὀνόματι Bazzoni, ἐφεύρεν ἐν εἶδος φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον συνιστᾷ εἰς μὲν τοὺς ὑγιεινόντους τῶν διαφορῶν ἐθνῶν πρὸς θεωρητικὴν, εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας ἰσχυρὸν στόμαχον πρὸς πρακτικὴν ἐξέτασιν καὶ δοκιμὴν. Τὸ φαγητὸν τοῦτο εἶνε ἄλειρον καὶ αἷμα! Ἀναμινύει μὲ ἄλλους λόγους 400 γράμματα συνήθους ἀλεύρου μὲ 200 γράμματα αἵματος βόδς ἢ ἄμνου καὶ εἰς τὸ μῖγμα τοῦτο προσδέτεται ἀκόμῃ 9—12 γράμματα ἄλατος μαγειρικοῦ. Ψήνεται λοιπὸν κατόπιν τὸ μῖγμα τοῦτο καὶ παραδίδεται εἰς πώλησιν ὑπὸ μορφῇ ἄρτου, κατὰ τὸν καθηγητὴν τοῦτον τοῦ Μιλάνου τὸ ἐν λόγῳ εἶδος τοῦ ἄρτου θὰ μᾶς καθιστᾷ εἰς τὸ μέλλον ἱκανοὺς νὰ ἀποστερωμένα ἀνευ βλάβης ἢ δυσαρρεσκείας τοῦ στομάχου μας πᾶν εἶδος σαρκὸς καὶ κρέατος.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἰδεῶν τῶν ἀνθρώπων, συναντῶνται ἀμέσως εἰς τὰ αἰθέρια στρώματα, τὰ περιβάλλοντα τὸν ἡμέτερον πλανήτην. Ὅπως, κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν, τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐξιλεώσεως τοῦ δημιουργοῦ ἔφερον εἰς τὸν ἄνθρωπον περιστέρα, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀνοίξῃ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀτμοσφαῖρα τὰς ἀπείρους τῆς ἐκτάσεως καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας νὰ διαμείβωσιν ἐλευθέρως τὰς εἰδήσεις των. Τὴν κλάδον ἐλαίας μόνον φέρουσιν περιστερὰν διεδέχθησαν αἱ γραμματοφόροι περιστραί, αὐταὶ δὲ ἔδωκαν πρῶται ἀφορμὴν νὰ γεννηθῇ ἡ ἰδέα τῆς ἀεροπλοΐας, ἐνῇ ἐπ' ἐσχάτων ἔγιναν τόσαι πρόοδοι, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται πλέον ἀδύνατος ἡ σύστασις κανονικῆς διὰ τῶν ἀέρων ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας.

Ἐὰν παρὰτρεξόμεν ἐνταῦθα τοὺς προδρόμους ἐν τῇ ἀρχαιότητι, βλέπομεν ὅτι αἱ γραμματοφόροι περιστραὶ κύριον πρόσωπον διεδραμάτισαν ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν, ὅποτε καὶ ἀρχίζει ἡ ἱστορία των.

Ὁ Τορκουάτος Ἰάσος ἐξυμνεῖ ἐν τῇ „ἀπελευθερωθείσῃ τοῦ Ἱερουσαλήμ“ τὸ καὶ ὑφ' ἀπάντων τῶν ἱστορικῶν μνημονεύμενον συμβεβηκός, καὶ ὃ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ τῶν σταυροφόρων ἔπεσε, ὑπὸ ἀρπακτικοῦ ὀρνέου πληγείσα, μία περιστέρα, ἥτις ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἔφερε γραμμάτιον προδίδον ὅλα τὰ στρατηγικὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ. Ὁμοίως λέγεται ἔτι καὶ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Πτολεμαίδος οἱ σταυροφόροι μετεχειρίσθησαν πολλὰς περιστραὶς ὡς ταχυδρόμους, ἀργότερον δὲ, μαθόντες τὴν χρῆσιν αὐτῶν καλλίτερον, ἐχρησιμοποίησαν αὐτάς καὶ πρὸς ἄλλους διαφό-

ρους σκοποὺς. Ἀλλ' ἐν τούτοις εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀπλῶν δοκιμῶν, ὑπαγορευομένων ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου, μόνον δὲ ἀφ' οὗ παρ' ἄλλων ἱκανοὶ ἀκόμῃ χρόνοι ὁ Καλῖφης τῆς Βαγδάτης Νουρρεδὶν κατὰ τὸν 12^{ον} αἰῶνα μ. Χ. ἀνήγαγε τὴν ταχυδρομικὴν τῶν περιστερῶν ὑπηρεσίαν εἰς κανονικὴν ταχυδρομικὴν σύστημα.

Οἱ διάδοχοι τοῦ εὐφυοῦς Νουρρεδὶν οὐ μόνον διετήρησαν τὸν νεωτέρισμὸν τοῦτον, ἀλλὰ, σὺν τῷ χρόνῳ, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 12^{ου} μέχρι μέσων τοῦ 13^{ου} αἰῶνος καὶ ἀνέπτυξαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ τελειότερον, συγκοινωνοῦντες τακτικῶς καὶ ἀπορροήτως διὰ τῶν περιστερῶν μεταξὺ Καῖρου καὶ Εὐφράτου. Μέχρι δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἡ ταχυδρομικὴ τῶν περιστερῶν ὑπηρεσία μεταξὺ Χαλεπίου καὶ Ἀλεξανδρέττας εἶχε μεγάλῃ σπουδαιότητα, ἐνεκα τῆς ταχύτητος, μετ' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν ἐμπορικῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα τῆς τελευταίας πόλεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης χρονολογεῖται καὶ τὸ ἱστορούμενον περὶ ἐμπορίου τινός, ὅστις, φρονεῦσας εἰς τὸ κινῆσθαι μίαν τοιαύτην περιστέρα, ἔγινε πλουσιώτατος, διότι ἐκ τοῦ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς γραμματίου ἔμαθεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχον ὑψωθῆ ἐπαισθητῶς αἱ τιμαὶ τῶν κηκίδων. Παρόμοιον τι λέγεται συμβᾶν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ πρώτου Ναπολέοντος ὁ ἐν Λονδίνῳ Νάθαν Ῥότσιλδ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ στείλῃ κατόπιν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων πολυαριθμούς πράκτορας, οἵτινες διὰ περιστερῶν, αἱ ἔφερον μαζὶ τῶν, ἀνεκόνουν εἰς Λονδὶνον ὅλα τὰ σπουδαῖα συμβάντα ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ πολέμου πολὺ ταχύτερον, ἢ ὅσον ἦτο δυνατὸν εἰς τοὺς ἄλλους, οὕτως